

Er verschijnen boventeksten over alle gevaren waartegen kinderen beschermd moeten worden. Foto Kris Dewitte

Zonder blozen de fragiliteit van leeftijd tentoonspreiden

THEATER LEGE HANDEN

★★★★★

Verhoeven benadrukt de kwetsbaarheid van de jonge en de bejaarde spelers.

UTRECHT 'Let op: Vanwege de leeftijd van de performers speelt de voorstelling vaak in de vroege avond.' Deze waarschuwing staat op de flyer van de nieuwe voorstelling van theatermaker Dries Verhoeven, die afgelopen zaterdag om half zeven in het Utrechtse Huis a/d Werf in première ging.

In *Lege handen* zitten tien spelers op een podium dat vol ligt met eieren, vertrapt en intact. De helft is jonger dan 10 jaar, de andere helft ouder dan 70. Met hen maakte Verhoeven geen gezellige familievoorstelling of beleurende community-art, maar een abstracte, muzikale theaterinstallatie. *Lege handen* is bedoeld voor iedereen die zich qua leeftijd ergens tussen deze twee uiterste polen in bevindt. Het ontleedt de angsten, nostalgische verlangens en vooroordelen omtrent oud worden en jong geweest zijn.

Dat gaat in eerste instantie nogal traag en weinig opzienbarend door middel van een tekstbak die boven iedere speler in de lucht hangt. Hierop verschijnen zinnen die de tegenstrijdige gevoelens van het publiek moeten verwoorden. Boven een kind is de vraag te lezen of ze haar ouders' gemiste kansen zal goedmaken. Boven

De helft is jonger dan 10 jaar, de andere helft ouder dan 70

.....

een oude vrouw zijn teksten te lezen over een mislukt huwelijk en een in de kiem gesmoorde zangcarrière.

Alle oudere performers blijken professionele operazangers, -zangeressen of muzikanten te zijn. Ze zingen Bach en Debussy. Een man draagt fragmenten voor uit Kurt Schwitters' *Ursonate*. Zowel deze uitvoeringen als de uitvoerenden zelf vallen op door hun breekbaarheid.

Het is precies de kwetsbaarheid van

deze kinderen en bejaarden waar Verhoeven de nadruk op legt. Er verschijnen teksten over alle gevaren waartegen kinderen moeten worden beschermd: scharen en messen, plaseks op het internet, de ontdekking dat Sinterklaas niet bestaat. Er komt een spannende verhandeling voorbij over ontluikende seksuele gevoelens.

De sober geënceneerde beelden zijn lang niet altijd even origineel. Maar af en toe wel confronterend vanwege de bijzondere spelers die zonder blozen hun fragiliteit en onschuld tentoonstellen in de tekstloze rollen. *Lege handen* is de eerste voorstelling die Verhoeven voor een regulier theaterpodium maakt, maar het is in feite gewoon weer een installatie. Alleen krijgt het middelbare publiek dit keer geen directe toegang, maar moet het van een onhandige afstand toezien hoe een stel kinderen en ouderen zich verzet tegen hun idealiserende blik.

Vincent Kouters

Lege handen van en door Dries Verhoeven. Huis a/d Werf, Utrecht, 27/11. Tournee t/m 26/2.